

ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ԶԻՆՍԹԵՓՄԱՆ ԵՎ ԽԱՂԱՂՈՒԹՅԱՆ ՀԱՄԱԵԺՍԵՐՀԱՅԻՆ ԿՈՆԳՐԵՍ ՄՈՍԿՎԱՅՈՒՄ

Խաղաղության Համաշխարհային Խորհրդի նախաձեռնությամբ, հուլիսի 9—14-ին, խաղաղության մայրաքաղաք Մոսկվայում, Կրեմլի Համագումարների ընդարձակ, լուսավոր պալատում գումարվեց Ընդհանուր զինաթափման և խաղաղության համաշխարհային կոնգրեսը, որին մասնակցեցին 121 երկրների ավելի քան 2 400 պատգամավորներ, բազմաթիվ դիտորդներ, հյուրեր, այդ թվում ակադեմիկոս քաղաքական հասարակական գործիչներ, եկեղեցական մեծ դեմքեր, գիտնականներ և գրողներ, արվեստագետներ, տարբեր ժամանակների և պրոֆեսիայի տեր մարդիկ, պալատականներ, ժողովայիններ, փաստաբաններ, արդյունաբերողներ:

Խաղաղության պաշտպանության նվիրված բոլոր համագումարներից ամենից ավելի ներկայացուցչական այդ վեճաժողովում քննվում էր արդիականության գլխավոր և ամենահրատապ հարցը՝ ընդհանուր զինաթափման և խաղաղության հարցը:

Ընդհանուր զինաթափման և խաղաղության Մոսկվայի համաշխարհային կոնգրեսը մեծ իրադարձություն էր այս օրերին. հոր նոր պատերազմի արհամիրքը, սպառնալից թվումների հիմար մրցավազքը սպառնում են ողջ աշխարհին և քաղաքակրթության:

Տոնականորեն զարդարվել է սրբատի հռոմեական դահլիճը: Բոլոր պատգամավորները, հյուրերն ու դիտորդները գրավել են իրենց տեղերը:

Նախագահության սեղանի մոտ մեղմ, երկնադույն լույսով է ողողված մեծ էկրանը: Նրա վրա է Պաքի Պիկասոյի արտահայտիչ գծանկարը՝ արևի տակ, ջարդված զենքի կուլտի վրա խաղաղության ազգային դափնյա ոստով, իսկ ներքևում լոթ լեզուններով գրվել է՝ ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ԶԻՆՍԹԵՓՄԱՆ ԵՎ

ԽԱՂԱՂՈՒԹՅԱՆ ՀԱՄԱԵԺՍԵՐՀԱՅԻՆ ԿՈՆԳՐԵՍ:

Մոսկվայի խաղաղության վեճաժողովը բացվում է էմբելի Կոտոնի (Ֆրանսիա) ներածական խոսքով:

«Հավաքվելով Կրեմլում, — ասում է հետո, — այս պատմական վայրում, այն մեծ երկրի սրտում, որն առաջինը աշխարհին առաջարկեց ընդհանուր և լրիվ զինաթափում, մենք համատեղ միջոցներ կորոնենք, որպեսզի անհնարին դարձնենք պատերազմը, իրականացնենք զինաթափումը»:

Այնուհետև ելույթներ են ունենում Խաղաղության Համաշխարհային Խորհրդի գործադիր կոմիտեի նախագահ պրոֆ. Ջոն Բեռնարդ, Կոնգրեսի Միջազգային կոմիտեի քարտուղար Ալվո Մոնտեգյուն (Անգլիա), Աֆրիկայի և Ասիայի երկրների համաբաշխության հնդկական ասոցիացիայի նախագահ տիկին Ռամնոյալի Ներուն, արոֆ. Կառուի Յասուին (Ճապոնիա), Գիլերմո Մոնտանոն (Մեքսիկա), ՍՍՏՄ Գիտությունների ակադեմիայի նախագահ Մ. Վ. Կելտիշը, չին գրող Մաո Դունը, պրոֆ. Դեյլ Պոմպիեր (ԱՄՆ) և ուրիշներ:

Սույն պլենար նիստում ընտրվում են չորս հանձնաժողովներ, որոնք աշխատելու են առանձին, եզրափակել նիստին բերելու համար իրենց որոշումներն ու բանաձևերը: Այդ հանձնաժողովներում քննվելու են հետևյալ հարցերը.

1. Զինաթափումը և նրա քաղաքական խնդիրները:
 2. Զինաթափման տնտեսական հետևանքները:
 3. Զինաթափումը և ազգային անկախության հարցը:
 4. Զինաթափումը և իրավունքի, մշակույթի, քաղաքականության խնդիրները:
- Կոնգրեսի հուլիսի 10-ի առափոտյան նիստում ելույթ են ունենում բազմաթիվ պատ-

դամավորներ, այդ թվում բողոքականության գործը Ալվինո Լինք. պրոֆ. Ս. Կուլչինսկին (Լեհաստան), Հավանայի համալսարանի ռեկտոր ղեկավար, Խոսե Մարինիյան, Գերմանական գիտությունների ակադեմիայի նախագահ Վեոնեհ Հարտկեն, շվեդի բանաստեղծ Պարյո Ներոտյան, անգլիացի կանոնիկոս Կոլինգը, կաթոլիկ եպիսկոպոս Լեդեր Խամմաշը և ուրիշներ:

Թուր հետադարձների ելույթները հնչում են որպես խաղաղության պայքարում ժողովուրդների միասնության հզոր կոչ:

Հուլիսի 10-ին, Բնդհանուր դինաթափման և խաղաղության համաշխարհային կոնգրեսի երեկոյան նիստում, հանդես է գալիս նաև խաղաղության անկուն մարտիկ, Սովետական Վառավարության ղեկավար, Նորին Գերազանցություն Ն. Ս. Խրուշչովը բովանդակալից, ընդարձակ մեծ ճառով, որը լրսվում է հարաճուն հետաքրքրությամբ, մեծ ուշադրությամբ և բազմիցս ընդհատվում է բուռն, սրտադին ծափահարություններով:

Ն. Ս. Խրուշչովը իր պատմական մեծ ճառում շարադրում է Սովետական Վառավարության քաղաքականությունը ընդհանուր և լրիվ դինաթափման հարցերում խաղաղության և բոլոր ժողովուրդների բարեկամության համար մղվող պայքարում:

«Ձինաթափումը, — հայտարարում է Ն. Ս. Խրուշչովը, — մեր ժամանակի հրամայական թելադրանքն է և բոլոր ժողովուրդների խաղաղության և անվտանգության երաշխիքը:

Անգեմ աշխարհը մեծ բարիք է համայն մարդկության համար:

Ժողովուրդները կարող են և պետք է հասնեն զինաթափման, սպանանեն խաղաղությունը:

Խաղաղությունը ստեղծագործության դուրսից հեղանկար է, երազանքների իրագործում, մարդկության հարստությունների բազմապատկում, տիեզերքի ճանաչում:

Թող ուրիշ ելնեն բոլոր ժողովուրդները և իրենց ակտիվ գործողություններով փակեն համաշխարհային պատերազմի ճանապարհը, հասնեն զինաթափման:

Այնուհետև, կոնգրեսի երեկոյան նույն նիստում, հրապարակվում են Ժընևի 18-ի կոմիտեի մասնակից երկրների կառավարությունների մի քանիսի պատասխան ուղերձները:

Ընդհանուր դինաթափման և խաղաղության համաշխարհային կոնգրեսի հետագա աշխատանքները հաջորդ մի քանի օրերի ընթացքում, հուլիսի 12—14, շարունակվում

են համապատասխան վերահիշյալ շորս հանձնաժողովներում:

Միջազգային համաժողովում ծավալված լայն, ազատ բանավեճը նրա յուրաքանչյուր մասնակցի համար հնարավորություն է ստեղծում անկեղծորեն արտահայտելու իր տեսակետը հանձնաժողովներում քննվող հարցերի շուրջ:

Հանձնաժողովների աշխատանքներին մասնակցում են նաև ավելի քան 40 երկրների երիտասարդական կազմակերպությունների ներկայացուցիչներ:

Մոսկվայի մարզի Զագորսկ քաղաքում, հնագույն ռուսական վանքերից մեկի՝ Տրոիցկ-Սերգիևյան վանքի մեջ, հավաքվել էին զրույցի Մոսկվայի և Համայն Ռուսաստանի Պատրիարք Ալեքսիի հրավերով, Ընդհանուր դինաթափման և խաղաղության համաշխարհային կոնգրեսի մասնակից տարբեր կրոնների և դավանությունների ներկայացուցիչներ, կրոնական մեծ առաջնորդներ, որոնց թվում Ամենայն Հայոց Վեհափառ Հայրապետ Ս. Ս. Վազգեն Ա-ր, Բուլղարիայի Պատրիարք Ամենապատիվ Ս. Կիրիլը, Սոնդալական Ժողովրդական Ռեսպուբլիկայի Լամա Սամա Գամբոշը, Գերմանական Ֆեդերատիվ Ռեսպուբլիկայի պատու Մոխալսկին, Մալիի Ռեսպուբլիկայի Խալմական ասոցիացիայի նախագահ Կոնենա Մանանը, Սենեգալի, Գանայի և այլ երկրների կրոնական գործիչներ:

Զագորսկի վանքում, ընդհանուր և լրիվ դինաթափման հարցին նվիրված զրույցի ժամանակ, ճառով հանդես եկան Մոսկվայի և Համայն Ռուսաստանի Պատրիարք Ալեքսի, Ռումինիայի Օրթոդոքս Եկեղեցու ներկայացուցիչներ, Անգլիայի, Ֆրանսիայի քրիստոնեական տարբեր եկեղեցիների և դավանությունների ներկայացուցիչներ:

Խորհրդակցության ընթացքում ելույթ ունեցավ նաև Ամենայն Հայոց Վեհափառ Հայրապետը:

«Հանուն Հայաստանյայց եկեղեցվո, հայ ժողովրդի փրկությունեան հավատի հազար և վեց հարյուրամյա կենտրոն Ս. Էջմիածնից, Մենք ողջուն և օրհնություն ենք բերում համաշխարհային այս մեծ համագումարին, որտեղ խաղաղության ծայր, մարդկային խղճի ծայրը հնչում է ուժգին, աշխարհի բոլոր լեզուներով:

Ողջուն և օրհնություն և հաջողություն Ձեզ բոլորիդ, սիրելի եղբայրներ և քույրեր:

Քրիստոնեության մեծ ախոյանը Պողոս առաքյալ ասում է, բն սևեր դեպի Աստված մարդիկ կարող են ապացուցել սիրով

դեպի իրենց նմանները: Կարծում ենք, թե առաֆելական այս պատգամը մեր օրերին հետևյալ ձևը պետք է ստանա.— Եթե հավատում ես Աստծուն և սիրում ես Նրան, ապա այդ կարող ես ապացուցել ոչ խաղաղասիրությամբ: Վասնզի մեր օրերին մանավանդ, մարդասիրության գերազույն ապացույցը՝ աշխարհի խաղաղության և ժողովուրդների բարեկամության համար մղվող պայքարն է:

Քրիստոնեությունը ինքը, խաղաղության և մարդասիրության մի առաֆելություն է մարդկային աշխարհի մեջ:

Հետևաբար, երկյամպի և անստուգության մեջ տառապող այսօրվա մարդկության, պարտին, մանավանդ մենք, հոգեւորականներս, գույց տալ խաղաղության և ամբողջական զինաթափման ճանապարհը:

Աստմական դարաշրջանի պայմանների մեջ այլևս կարելի չէ ֆրիստեյա լինել, մարդ լինել, և խաղաղության դատին պաշտպան չհանդիսանալ և չգործել խաղաղության հաղթանակի համար:

Ոչ մեկ ընկերային, բաղադրական, ազգային կամ միջազգային հարց այլևս կարելի չէ լուծել պատերազմով:

Պատերազմի հնարավորությունը պետք է մարդկային կյանքի մտածումից դուրս վանել, իբրև միջազգային իրավունքի գերազույն կանոն:

Աշխարհի խաղաղության դատի հաղթանակը, մեծագույն հաղթանակը պիտի լինի մարդկային բարոյական հաճախ: Մարդու իմացական հանճարի հրաշալի նվաճումների մեր դարաշրջանում, իրավունք և պարտականություն ունենք սպասելու նաև նրա բարոյական հաճախի հաղթանակը: Եվ միայն բարոյական հաճախի հաղթանակով կարելի պիտի լինի ապահովել իմացական հաճախի ստեղծած բարիքները՝ հեղինակություն բոլոր մարդկանց և բոլոր ժողովուրդների:

Ուրեմն ամեն զնով խաղաղություն, ամեն տեղ խաղաղություն, բոլորի համար խաղաղություն՝ առաջադրության և ազատ ինքնորոշման սկզբունքով:

Աշխարհի ժողովուրդները պետք է վեհական կերպով պահանջեն, որպեսզի Միավոր-

ված Ազգերի Կազմակերպությունը և պետություններին միացյալ բոլոր ուժերը ծառայեն միայն մի բանի՝ ապահովել աշխարհի խաղաղությունը և հանապարհ բանալ ընդհանուր և ամբողջական զինաթափման: Եվ այլևս ոչ մեկ աստմական փորձարկում չպետք է հանդուրժել:

Եթե այս օրերին մենք բոլորս, աշխարհի վրա ապրողներս, չկարողանանք զսպել ու տապալել այն գազանը, որ կոչվում է պատերազմական ոգի, աղյուճի այլևս արժանի կլինենք մարդ կոչվելու, ֆրիստեյա կոչվելու, և առհասարակ աղյուճի իրավունք կունենանք աղբյուր բարիքներով և հրաշալիքներով լեցուն այս աշխարհի մեջ:

Անարգանքի սյունին գամենք կայունին, որպեսզի այլևս երկկից չկարողանա իր ոհմադործ ձեռքը շարժել, և որպեսզի Արեւիկայի փառս Աստուծո պատվիրանները և ի փառս մարդկության:

Ընդդիմանալ պատերազմին, նշանակում է հաղթանակվել Աստծու կամքին:

Մենք խոսում ենք Հայ եկեղեցու և հայ ժողովրդի անունով, որ դարձել շարունակ բայց մանավանդ առաջին համաշխարհային պատերազմին, անավուր կերպով նահատակվեց իր իսկ պատմական Հայրենիքի մեջ, երբ զոհ գնացին երկու միլիոն հայեր և խառնակի վերածվեցին հազարավոր հայ գյուղեր ու քաղաքներ, և բազմահազարյան վանքեր ու եկեղեցիներ, արևմտյան պատմական Հայաստանի մեջ: Հայ ժողովուրդը մեծ զոհեր տվեց նաև համաշխարհային երկրորդ պատերազմին, Սովետական եղբայրական ժողովուրդների հետ միատեղ պայքարելով իր Հայրենի սրբազան հողը ֆաշիստական հարձակման դեմ:

Մեր ժողովրդի անթիվ անհամար, նահատակների հիշատակը մեր սրտի մեջ, Մենք պահանջում ենք բոլորից, մանավանդ մեծ պետությունների ղեկավարներից՝ առաջություն և զինաթափում:

Սիրելի եղբայրներ և քույրեր, վստահ եղեք, թե Աստված ձեզ հետ է, որովհետև դուք խաղաղության հետ եք: Ձի Աստված սեր է և խաղաղության Աստված է:

Հուլիսի 14-ին, շաբաթ, երեկոյան ժամը 18.30-ին, Կրեմլի Համագումարների պալատում գումարվում է Ընդհանուր զինաթափման և խաղաղության համաշխարհային կոնգրեսի եզրափակիչ նիստը, որը ներկայացվում են զեկուցագրեր չորս հանձնաժողովների կատարած աշխատանքների, վիճարկանությունների և մշակված հանձնարարականների արդյունքների մասին:

ժամը 21-ին, Ընդհանուր պինաթափման և խաղաղության համաշխարհային կոնգրեսն ավարտում է իր աշխատանքները: Կոնգրեսն ընդունում է հեռակալ ուղերձը, ուղղված աշխարհի ժողովուրդներին:

«Մենք Մոսկվա՝ Կոնգրեսին ենք հավաքվել աշխարհի բոլոր կողմերից: Մեր մասնագիտությունները տարբեր են: Մենք ունենք տարբեր հասկացումներ: Մի շաբաթ շարունակ մենք ամենամեծ անկեղծությամբ քննարկում էինք մարդկության գլխին կախված միջուկային պատերազմի սպառնալիքի հարցերը: Դիսկուսիայի ընթացքում մենք ավելի լավ հասկացանք միմյանց և այժմ մենք համոզված ենք, որ կարելի է կանխել այն սպառնալիքը, որին այսօր ենթարկվում է յուրաքանչյուր երկիր և յուրաքանչյուր ժողովուրդ:

Սպառապինությունների մրցավազքը ուժեղացնում է լարվածությունը և անվստահությունը պետությունների միջև, իսկ լարվածությունը և անվստահությունը պետությունների միջև՝ արագացնում են սպառապինությունների մրցավազքը: Այսպիսով, առաջ է գալիս արատավոր մի շրջագիծ: Ձեռքի ավերիչ ուժը դառնում է սարսափելի, և ընդսմին, մնչում են պրեկենտիվ պատերազմի կոչող ծայրեր:

Եվ այնուամենայնիվ, մենք հաստատապես հավատում ենք, որ պինաթափումը ոչ միայն կենսականորեն անհրաժեշտ է, այլև հնարավոր: Երևի նաև մարդկության լավագույն մտածողների երազանքն էր: Այսօր պինաթափումը դարձել է գործնական խնդիր, որի լուծման համար պետք է պայքարի մեզանից յուրաքանչյուրը:

Սպառապինությունների մրցավազքի բեռից ապատվելը օգտակար կլինի բոլորի համար:

պինաթափումը կապատի միջոցներ, որոնք կարող են օգտագործվել լուր երկրներում կենսամակարդակի բարձրացման համար:

պինաթափումը թույլ կտա տնտեսել միջոցներ, որոնք կարող են կապիտալի արագացնել տնտեսական տեսակետից թույլ կարգացած երկրների կարգացումը:

պինաթափումը կնշանակի վերացնել օտարերկրյա ռապակական բազաները և դուրս բերել պորբերը ուրիշ տերիտորիաներից, մի բան, որ օգնություն ցույց կտա ազգային անկախության համար մարտնչող ժողովուրդներին:

Ձինաթափումը պետք է լինի ընդհանուր և լրիվ ու անցկացվի միջազգային խիստ վերա-

հսկողությամբ: Ոչ մի պինաթափում չի կարող լինել առանց վերահսկողության և ոչ մի վերահսկողություն՝ առանց պինաթափման:

Մենք մանրակրկիտ կերպով ուսումնասիրեցինք ընդհանուր և լրիվ պինաթափման իրագործման ճանապարհին ծառացած խոչընդոտները և մենք գիտենք, որ դժվար կլինի հասնել դրան: Կան մարդիկ, որոնք նույնիսկ հանդես են գալիս բանակցությունների դեմ: Նրանցից ոմանք այդպես են վարվում, որովհետև կույր են և ինքնուրույն, մյուսները՝ հանուն հարստացման, ուրիշները՝ միլիտարիստական ձգտումներով: Այնուամենայնիվ, մենք համոզված ենք, որ բոլոր խոչընդոտներն էլ կարելի է հաղթահարել: Ձինաթափման ամեն մի պլանի մեջ կարելի է տեսնել ինչ որ թույլ կողմեր, բայց մենք համոզված ենք, որ ավելի լավ է դիմել բոլորի համար ընդունելի կոմպրոմիսի, քան շարունակել սպառապինությունների մրցավազքը:

Սակայն փորձը ցույց է տալիս, որ վտանգավոր պատրանք կլինի հավատալ, թե պինաթափումը կարող է գալ ինքնին: Ձի կարելի ուղիսը դնել միայն դիվանագետների և ռապակական մասնագետների վրա, որոնք տարեցտարի ձգձգում են իրենց դիսկուսիաները: Միայն բոլոր երկրների ժողովուրդների ջանքերը կարող են պետական գործիչներին հարկադրել գտնելու լուծում: Արդեն բավարար չեն անջատ-անջատ բողոքները: Հասել է ժամանակը՝ ստեղծելու սպառապինությունների մրցավազքի և բոլոր ռապակական պատրաստություններին դիմադրության հզոր շարժում:

Եթե մարդկությանը հաջողվեց վերջին տասնյոթ տարվա ընթացքում խուսափել միջուկային պատերազմի սարսափներից, ապա այդ բանը տեղի ունեցավ ամենից առաջ խաղաղության համար մարտնչող ժողովուրդների անդադրում ջանքերի շնորհիվ: Սակայն մենք պետք է բացահայտորեն ընդունենք, որ դեռ կան շատ մարդիկ, որոնք մի կողմ են կանգնած սպառապինությունների մրցավազքի դեմ մղվող պայքարից: Դեռ կան շատ մարդիկ, որոնք չեն գիտակցում նրա վտանգները, չեն հասկանում ո՛չ այդ սպառնալիքի ամբողջ լրջությունը, ո՛չ էլ իրենց պատասխանատվությունը խաղաղության պահպանման համար: Եվ նրանք բոլորին ասում ենք. «Հասկացե՛ք, թե ինչպիսի վտանգավոր օրերում ենք մենք

ապրում, մտե՛ք այն մարդկանց շարքերը, ովքեր պայքարում են պինաթափման և խաղաղության համար»:

Ժամանակը չի՝ սպասում: Զերմամիջուկային զենքը շուտով կարող է հայտնվել տասնյակ երկրների պինանոցում, և այդ զենքը տեղ հասցնելու միջոցների կատարելագործումը կարող է անհնարին դարձնել վերահսկողությունը:

Մենք վճռականորեն հանդես ենք գալիս միջուկային ռուբերի կամ սարքերի ամեն տեսակ փորձարկումների դեմ, նախ, որովհետև դրանք սպառնում են ներկայիս և ապագա սերունդների կյանքին ու առողջությանը, և, երկրորդ, որովհետև դրանք արագացնում են սպառապիությունների մրցավազքի տեմպերը:

Մենք՝ կոչով դիմում ենք բոլոր միջուկատեր տերությունների կառավարություններին, մենք նրանց խնդրում ենք առանց որևէ հապաղման պայմանավորվածության հասնել միջուկային զենքի բոլոր փորձարկումները դադարեցնելու մասին և կնքել այդ բոլոր փորձարկումները ամենուրեք՝ մթնոլորտում, տիեզերքում, գետնի տակ և ջրի տակ առհավետ արգելելու պայմանագիր:

Այդ համաձայնությունը առաջին քայլը կլինի խիստ վերահսկողությամբ ամբողջ միջուկային զենքի և այն տեղ հասցնելու բոլոր միջոցների լիակատար արգելման և ոչնչացման ճանապարհին:

Մեր գլխավոր և անհետաձգելի խնդիրն է՝ հասնել այն բանին, որ կառավարությունները կնքեն միջապգային խիստ վերահսկողությամբ ընդհանուր և լրիվ պինաթափման պայմանագիր: Այդ կապակցությամբ պետք է գտնվեն այնպիսի գործնական մեթոդներ, որոնք թույլ

տան արագորեն ու արդյունավետ կերպով ավարտել քննության դրված պինաթափման պլանների քննարկումը, որոնք նպաստում են պայմանագրի շուտափույթ կնքմանը:

Հասարակական կարծիքի ճնշման ներքո և չմիացած երկրների գործողությունների շնորհիվ, հաջողվեց հասնել բանակցություններ վարող գլխավոր տերությունների դիրքերի մասնակի մերձեցման պինաթափման սկզբունքների նկատմամբ, սակայն նրանց միջև եղած լուրջ տարածայնությունների պատճառով բանակցությունները մնում են փակուղում: Համաձայնություն կարելի է ձեռք բերել միայն այն դեպքում, եթե ժողովուրդներն ուժեղացնեն իրենց ճնշումը:

Հենց խաղաղության ուժերն են, որ պետք է տան լավագույն փոխըմբռնում հաստատելու և փոխադարձ անվստահությունը վերացնելու օրինակ: Մենք գտնում ենք, որ մեր կոնգրեսը մեծ ավանդ ներդրեց այդ խնդրի իրականացման գործում: Այժմ անհրաժեշտ է, որ յուրաքանչյուր երկրում յուրաքանչյուր կազմակերպություն գտնի իր համար առավել հարմար ուղիներ շարունակելու այն, ինչ ձեռնարկեցինք համատեղ:

Պասսիվությունը վնասում է խաղաղության գործին: Մեկ բոլորիցս է կախված այն, թե երբ կհասնի միջուկային մահվան սպառնալիքից մարդկության ապատագրման օրը: Մենք՝ խաղաղություն ցանկացողներս, շատ ենք: Եթե մենք բոլորս գործենք, և եթե բոլորը, ովքեր գործում են, գործեն միաբանորեն, մենք կկարողանանք հարթել մեր ընդհանուր նպատակի իրագործման՝ խաղաղության պահպանման ուղին:

Մոսկվա, 14 Ռուկսի 1962 թվականի:

